Myra-vízesés és Mönchhof falumúzeum (Ausztria) - beszámoló

2025.09.13-án indultunk útnak Ausztria felé, két busznyi DPSE taggal, sok Postás kollégával, és rokonaikkal kiegészülve. A kemény túra helyett inkább csak családias programnak meghirdetett útra a vártnál is többen jelentkeztek! A Győrből induló busz szinte pár nap alatt megtelt, és már kellett is engedélyt kérnem egy második buszra a Bősze Csabitól! Természetesen, az engedélyt megkaptuk! A második buszt, “mindannyiunk Piroskája”, Kovács Szabolcsné töltötte meg pillanatok alatt a Mosonmagyaróvár környéki kollégákkal! (Itt köszönöm meg Piroskának és Csabinak!) Ezért egyértelmű volt, hogy a második busz Móvárról induljon! Ez utóbbi tény sem tántorított el győri jelentkezőket, nyolcan vonattal utaztak el Móvárra, hogy ott szálljanak buszra! Volt pár lemondás menet közben, de mindig azonnal lett is új jelentkező! A túra előtti este 88 fős utaslistát nyomtattam magamnak, de még hárman csatlakoztak reggel a Móváriakhoz, így végül 91 fővel indultunk útnak!

A két busz ugyan külön úton ment, mi Győrből, Sopronon keresztül, a másik busz Móvárról a vasútállomás érintésével, de csak negyedóra eltéréssel érkeztünk Muggendorf-ba, ahol a Myra-vízesés bejárata van! Már a buszról leszállva is gyönyörű látványban volt részünk, szinte mindenki lőtt ott fotót! Megvettem a jegyeket, és egy csoportkép után, nagyjából két csoportra bontva indultunk el.

A hatalmas kövek közt hol medencéket alkotó, hol halkan csobogó víz mindenkit lenyűgözött! A hidakon egészen biztosan lehetett haladni, de volt, ahol vigyázni kellett, mert éjjel esett az eső, ezért csúszott. Mint később kiderült, ennek a túrának ez a hátránya és az előnye is volt! Az út elején még felhős időben, visszafelé már napsütésben mentünk, ezért mindkét arcát láthattuk a helynek! A hidakon haladva, hol mellettünk, hol előttünk, alattunk folyt, csobogott a víz. A vízesés nem egy nagy, hanem több kisebb, de varázslatosak. A karnyújtásnyira mellettünk lévő köveken mindenfelé moha, páfrány nőtt és rengeteg ciklámen virágzott! A túra első, leglátványosabb, nagyjából 800 méteres távja fizetős, amire a jegy oda-vissza jó, mert a körtúrán ez a közös szakasz. A kapun kijőve, jobbra fel folytattuk utunkat a Myra-vízesés víztározójához. Ez gyakorlatilag arra szolgált, hogy az 1895-ben a vízesés lábához telepített turbinát hajtsa egy csővezetéken keresztül. Hétfőtől szombatig nem ment víz a vízeséshez, hanem áramot termelve egy csövön, a föld alatt folyt. 60 éven keresztül, a turisták miatt vasárnap engedtek csak vizet az eredeti mederbe, és volt látható úgy, ahogy a természet megalkotta! Aztán megszűnt az erőmű, az épületéből étterem lett.

A víztározó bal oldalán haladva egy kaptató után értünk egy csodálatos kis tisztásra, melynek bal oldalán, feltűnt a Hausstein csúcsa. Nem magas itteni viszonylatban, de fantasztikus panoráma nyílik a tetejéről, mindenképp menjen fel mindenki! Itt-ott volt sár az eső miatt, így, egy cipőtalp elvesztése után indultunk vissza a Hausstein sziklafalának tövében. A meredek lépcsők azért elég csúszósak voltak az esti eső miatt, de szerencsére mindenki szépen vette az akadályokat! Visszaérve a vízeséshez ismét csippantottuk a jegyet, és lementünk a hidakon. Egész más volt így a vízesés, a napfényben! Akik időben visszaértek, azok az étterem teraszán, vidáman ettek-ittak! A 3 km-es túra éppen jó volt,

nem volt sem túl hosszú, sem túl fárasztó, de azért nagyon könnyűnek sem mondható! Az egész nagyon szép, ha csak a túra lett volna, az is tökéletes lett volna erre a napra!

A buszokra visszaszállva indultunk Mönchhoff-ba, az egykoron magyar Barátudvar településre, a falumúzeumba! Ezzel az út nagyobb részét meg is tettük hazafelé!

A jegyvásárlás után kaptunk térképet és prospektust, és mindenki elindult felfedezni a helyet! Nehéz összefoglalni röviden, egy keskeny udvaron sok kis épület, melléképület, amelyekbe a környékbeli iparosok műhelyeit, és minden olyat rendezték be, ami az 1960-as évekig egy kistelepülés életét meghatározta! Az elképesztően gazdagon, mindenféle tárggyal, tematikusan berendezett helységek egy nagy részébe be is lehetett menni, és ott sok tárgyat akár meg is lehetett fogni! Akit érdekel az ilyen, annak majdnem kétnapos program, de tényleg! Annyi apró tárgy, a régitől a szinte mai tárgyakig, amelyeknek komoly története van! Ahogy figyeltem a többieket, rengetegszer elhangzott, hogy “ilyenem nekem is volt gyerekkoromban”, “a nagypapának is volt ilyenje”, “ehhez hasonlót készített a nagymama is”. Úgyhogy csak ajánlani tudom! Találni itt kompletten berendezett irodát, Postát, orvosi rendelőt röntgennel, szatócsboltot, kalapos műhelyt, pékséget, iskolát, mozit, templomot, cigány lakókocsit, munkaszolgálatos barakkot, összesen több mint 40 épületet!

Összességében, egy tényleg gyönyörű napot zártunk, már a túra közben rengeteg új profilkép lett a Facebookon! Mindkét hely csodálatos! Akár külön-külön is lehet belőlük egy egész napos, szép és tartalmas programot kerekíteni! Ha a kettőt egy napra veszed, akkor a falumúzeumra kicsit kevés az idő, főleg, ha fogékony vagy az ilyesmire!

Pálfi László